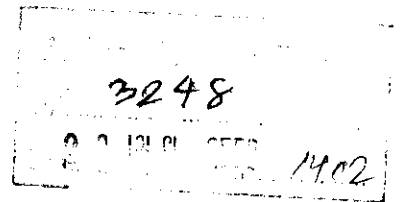

ด่วนที่สุด

ที่ มท ๐๘๐๘.๓/๔๐๕๔

เลข ๑๕๖
วันที่ ๑๐/๑๒
เวลา ๑๔.๕๖

กระทรวงมหาดไทย

ถนนอัษฎางค์ กทม. ๑๐๒๐๐

๒๑ เมษายน ๒๕๕๒

เรื่อง ขอให้พิจารณาลดหย่อนการประเมินภาษีโรงเรือนและที่ดินของตู้โทรศัพท์สาธารณะ

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๖/ว(ส)๒๕๔๔

ลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒

ตามที่สำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรีขอให้เสนอความเห็นในส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการรัฐมนตรี กรณีที่กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้เสนอเรื่อง ขอให้พิจารณาลดหย่อนการประเมินภาษีโรงเรือนและที่ดินตู้โทรศัพท์สาธารณะของบริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) ซึ่งเทศบาลเมืองวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี ประเมินภาษีสูงเกินสมควร นั้น

กระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้วมีความเห็นดังนี้

๑. การประเมินภาษีโรงเรือนและที่ดินเป็นอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ ที่จะต้องประเมินให้เป็นไปตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พุทธศักราช ๒๔๗๕ และประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์การประเมินค่ารายปีของทรัพย์สิน ประกอบหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๓๐๗/ว ๒๓๔๓ ลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๓๖ ที่ได้กำหนดหลักเกณฑ์การประเมินค่ารายปี กรณีที่หาค่าเช่าไม่ได้เนื่องจากเจ้าของทรัพย์สินดำเนินกิจการเอง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ประเมินค่ารายปีโดยเทียบเคียงกับค่ารายปีของทรัพย์สินที่มีลักษณะของทรัพย์สิน ขนาดพื้นที่ ทำเลที่ตั้ง และบริการสาธารณะที่ทรัพย์สินนั้นได้รับประโยชน์คล้ายคลึงกัน กรณีที่ไม่สามารถเทียบเคียงกับค่ารายปีของทรัพย์สินอื่นได้ พนักงานเจ้าหน้าที่อาจประเมินค่ารายปีจากมูลค่าของทรัพย์สินโดยพิจารณาร่วมกับองค์ประกอบอื่น เช่น ธรรมชาติราคาผู้บริโภคของทางราชการ รวมถึงภาวะทางเศรษฐกิจด้วย ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงภาระภาษีของราษฎรเป็นประการสำคัญ หรือองค์ประกอบบางส่วนท้องถิ่นอาจตั้งคณะกรรมการพิจารณาการประเมินค่ารายปี เพื่อกำหนดราคาค่าเช่ามาตรฐานกลางเฉลี่ยต่อตารางเมตรต่อเดือน เพื่อใช้เป็นแนวทางประกอบการประเมินค่ารายปีของทรัพย์สินได้

๒. ในการประเมินค่ารายปีและค่าภาษีกรณีตู้โทรศัพท์สาธารณะของบริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) เป็นกรณีที่หาค่าเช่าไม่ได้เนื่องจากบริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) ดำเนินกิจการเอง จึงต้องประเมินโดยใช้การเทียบเคียงเพื่อหาค่าเช่า โดยพิจารณาว่า หากทรัพย์สินนั้นนำไปให้เช่าแล้วจะสามารถคิดค่าเช่าเป็นจำนวนเงินเท่าใด ซึ่งเป็นอำนาจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะพิจารณาตามสภาพความเจริญและเศรษฐกิจของแต่ละพื้นที่ ซึ่งจะต้องคำนึงถึงความเป็นธรรม รวมถึงภาระภาษีของผู้เสียภาษีเป็นประการสำคัญด้วย และหากผู้รับประเมินไม่พอใจการประเมินก็สามารถอุทธรณ์ต่อผู้บริหารท้องถิ่นได้ ซึ่งบริษัท ทีโอที จำกัด

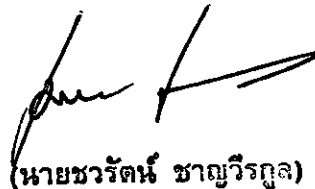
/(มหาชน)...

(มหาชน) ได้อื่นอุทธรณ์ในกรณีดังกล่าว และผู้บริหารท้องถิ่นได้แจ้งคำชี้ขาดในเรื่องดังกล่าวแล้ว ดังนั้น ในชั้นนี้จึงเห็นด้วยกับการประเมินภาษีโรงเรือนและที่ดินกรณีตู้โทรศัพท์สาธารณะของเทศบาล เมืองวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี และกระทรวงมหาดไทยจะได้กำหนดหลักเกณฑ์การประเมินภาษี โรงเรือนและที่ดินกรณีตู้โทรศัพท์สาธารณะเพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้เป็นแนวทางประเมินต่อไป

๓. สำหรับกรณีที่รัฐวิสาหกิจไม่พอใจคำชี้ขาดของผู้บริหารท้องถิ่น เนื่องจากเห็นว่าจำนวน เงินที่ประเมินไว้นั้นสูงเกินสมควร สามารถนำเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณา คณะรัฐมนตรี มีอำนาจลดหย่อนค่ารายปีให้แก่รัฐวิสาหกิจนั้นได้ตามที่เห็นสมควร มติของคณะรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด ตามมาตรา ๓๑ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พุทธศักราช ๒๔๗๕

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายวรรัตน์ ชาญวิรุณ)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนนโยบายการคลังและพัฒนารายได้
โทร/โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๙๐๔๒